

en kommunal, hjælper fru Pedersen eller hr. Hansen med det dårlige knæ, løser et problem for fru Pedersen og hr. Hansen, løser et problem for arbejdspladsen, løser et problem med hensyn til ventelisterne, der bliver kortere, at man så i den situation fra samfundets side skulle beskutte fru Pedersen og hr. Hansen. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå logikken i. Man løser rent faktisk et problem for samfundet, for medarbejderen, for virksomheden, for alle, og så skal man straffes. Det har jeg svært ved at se logikken i.

Men her kan der – det indrømmer jeg gerne – være en ideologisk forskel. Der kan være nogle, der har en anden opfattelse ud fra et mere ideologisk synspunkt, og det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Jeg er selvfølgelig også helt på det rene med, at den socialdemokratiske ordfører, fru Sandy Brinck, mener, at når flere får det bedre, får bedre muligheder, så er det ikke noget, som Socialdemokratiet nødvendigvis støtter, hvis ikke alle samtidig får bedre muligheder. Selv om man hjælper nogle og det vil betyde en fordel for en gruppe i samfundet, og selv om man ser for sig, at her er et fremskridt for nogle, siger man alligevel nej, fordi det ikke gælder for alle.

Det er jo en fair måde at tænke på, sådan har Socialdemokratiet jo tænkt i mange, mange år, f.eks. på uddannelsesområdet, vi skal alle være lige, der må ikke være nogen forskelsbehandling osv., osv. Det er jo en ideologisk forskellighed, synes jeg. Uanset om man jo altså med det her forslag kan sige, at det kan være godt for truckføreren, for kassedamen, for ham eller hende, der sidder ved den moderne svejsemaskine, siger vi alligevel nej til det, fordi det ikke er godt for alle sammen, det er ikke godt for hele den danske befolkning.

Kl. 16.25

Det er jo en tankegang, man kan have, og det synes jeg er fair nok. Det er jo en ideologisk holdning, som Socialdemokratiet har haft gennem mange, mange år. At den nu også har smittet af på Det Radikale Venstre, undrer mig lidt, men o.k., det må vi jo så tage ad notam.

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne fra fru Colette Brix, som jo har ganske ret i, at et sådant lovforslag naturligvis må være præget af den nyskabelse, der ligger i det. Jeg ved ikke, om man ligefrem skal kalde det en forsøgsordning, men i hvert fald er det jo at bevæge sig ud på et nyt område på en måde, som vi ikke har gjort det tidligere. Det er klart, at vi vil følge denne

sag med stor opmærksomhed, og det tror jeg alle vil gøre.

Så skal jeg blot sige til sidst, at jeg også hæftede mig ved hr. Ole M. Niensens bemærkninger om, at det jo godt kunne være, at det måske alligevel ikke var hensigtsmæssigt, at det omfattede alle, altså der kunne være deltidsansatte, der kunne være en række andre grupper.

Når hr. Aage Frandsen mener, at de penge, der anvendes her, kunne være anvendt bedre, har jeg selvfølgelig også fuld respekt for det standpunkt, det er klart. Det kan vi jo have forskellige opfattelser af.

Vi tror imidlertid på, at der her tages et initiativ, som fremmer en udvikling på arbejdspladserne, som sikrer, at vi undgår de efter min opfattelse kedelige historier fra det virkelige liv, hvor fru Jensen ved X Kommune eller hr. Pedersen ved Y Kommune eller på en arbejdsplads bliver beskattet, fordi arbejdsgiveren, hvad enten det var den private eller den offentlige, var så formastelig at hjælpe hende og arbejdspladsen og samfundet med et problem.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, at når man bruger ordet ideologisk, er det nedsættende.

Det er netop ideologisk, når skatteministeren argumenterer for, at virksomheden selv skal udvælge sine nøglemedarbejdere. Det er i høj grad ideologisk, når man siger: Virksomheden ved bedst. Man tager dem ud, som man synes, man nødvendig vil undvære.

Det er det, der sker, og derfor forstår jeg heller ikke, hvad det var for noget i skatteministerens argumentation med, at man i øjeblikket, når det drejer sig om alkoholbehandling, giver pengene direkte til virksomheden, og at det, sådan som det er i øjeblikket, er en hindring, at man så skal give til alle. Hvad er det så, man fra skatteministerens side mener sker, hvis nu man siger: Nu kan virksomheden selv vælge nøglemedarbejderen ud? Man kan sige, at direktøren og nogle ledende medarbejdere kan få behandlingen, men derimod er det klart, at man ikke giver behandlingen til rengøringskonen. Hun kan bare skiftes ud. Hvad er det, der i det forslag skulle fremme et eller andet i den forbindelse? Undtagen at der sker det, at hende dér fru Jensen ikke får behandlingen.

Skatteministeren talte om forskelsbehandling her til sidst, men man laver jo forskelsbehandling mellem direktør von et eller andet eller hr.